

Štěně 3

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXIII listopad 2007

Štěňátko štěká: haf, haf, haf, haf

Štěkám vše nejlepší k narozkám Janě a Pepi!

Haf, haf, haf, haf

Musíme odevzat příspěvky, tak nám je přineste, jsou to pouhé čtyři stovky na celý rok.

Haf, haf, haf, haf

Jaké byly podzimky? Pamatujete si Červenou Lhotu? Košíky plné hub, ty Pomerančovy praváky, které by se nevešly do ešusu? A příběh muže, který sázel stromy? Už se těším až si přečtu kroniku.

Haf, haf, haf, haf

Na další straně je seznam akcí a výprav. Zkuste si naplánovat chaty a babičky tak, ať máte čas i na výpravy. A pokud náhodou nemůžete přijít, dejte nám vědět, ať na vás nečekáme na nádraží nebo před klubovnou.

Co budeme dělat v listopadu a prosinci?

- 6. 11. schůzka (16:30 -19:00)
 - 13. 11. družinovsky
 - 16. 11. čaj na deníčky (16:00)
 - 20. 11. schůzka (16:30 -19:00)
 - 23. 11. čaj na fotky (17:30)
 - 24. 11. výprava
 - 27. 11. družinovsky
-
- 4. 12. schůzka (16:30 -19:00)
 - 11. 12. družinovsky
 - 14. - 16. 12. vánoční výprava
 - 18. 12. schůzka (16:30 -19:00)

Další výpravy v roce 2008

- 25. - 27. 1. zimní výprava
- 8. 2. filmový čaj
- 8. 3. výroční výprava
- 20. - 24. 3. velikonoční táboření

... a další vám včas řekneme.

Pozimky na lovecké chatě

Letošní podzimky začaly poněkud netradičně – až ve čtvrtek ráno a ještě netradičnější byl asi náš počet, i když jak pro koho. Větších (vedoucích + návštěv) bylo nakonec dokonce víc než menších (dětí).

Celý náš pobyt zde provázal Elzeér Buffier aneb Muž, který sázal stromy. Každý z nás měl pro ostatní několik otázek ohledně něj a nejoblíbenější snad byly kolik měl ovcí a na co jezdila auta. Je mi záhadou jak, ale téměř všechny kartičky našla Jana.

V pátek jsme se šli podívat na zámek Červená Lhota a opravdu měl barvu, kterou sliboval název. Naši cestu však provázelo i listové šílenství, které završilo dělání otisků buď vodovkami nebo pomocí svíček, spousty oleje a nejedněch novin ;-). Avšak nezůstalo pouze u listového šílenství, nýbrž i houbové šílenství vypuklo. Máju s Eliškou pohltilo natolik, že jsme je v tom lese málem ztratili. Večer byla z hub dobroučká bramboračka a dokonce jsme

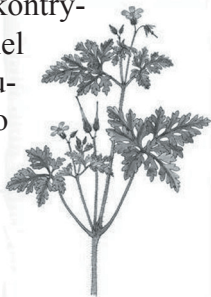
měli dezertík – Bobr přivezl dort. Někteří si tak pochutnali, že nakonec i nadávali, protože museli běžat ven do kadibudky...;-) Naštěstí nás tam kadibudka přežila a někdy přistě se na nás může těšit zas.

Kvítková kvítka

Minule jsem vám ukázala obrázky čistce lesního (Médřou nazývaný Vysavač), jetele plazivého (toho s bílými kvítky) a kontryhelu obecného. Jetel a kontryhel najdete přímo na táborové louce, čistec na kraji lesa nebo cestou na latrínu. Doufám, že bude odpovědí tentokrát více... Nuže, další tři rostlinky z okolí tábora!

Bodování za říjen

1. Eliška	44
2. Sára	39
3. Pomeranč	36
4. Míša	34
5. Fanda	33
6. Mája	31
7. Pája	27
8. Mikulda, Stařec	25
9. Áda	19
10. Pepi	17
11. Bahňák, Veverka	16
12. Majda	15
13. Bára	14
14. Anča	13
15. Honza, Kuba, David, Luky	12
16. Ronald	11
17. Michal	8
18. Kuba	7
19. Vojta	5
20. Anežka, Ondra, Ivanka, Igor	4

1					
2					
3					
4					
5					

1. tajenka

2. první muž

3. hudební skladatel

4. dovednost, talent

5. chuť - chu = ?

Nováčkovská zkouška

Náš oddíl není jen tak ledajaký, a ani žádný Vpředák není „nějaký člobrďa z ulice“, a proto i ty musíš projít malou zkouškou, tak jako my všichni, když jsme byli „nováčci“. Říkáme jí u nás „nováčkárna“ a dá se splnit úplně jednoduše. Teprve po jejím splnění a složení oddílového slibu se staneš skutečným Vpředákem. Slibovat lze jen při zvláštních příležitostech, první teď bude v březnu na Výroční výpravě, kde budeme slavit 30. výročí založení oddílu. Takže zvládnout nováčkárnou do té doby, je myslím skvělá motivace. Doufám, že si se človíčku nezalekl, pusť se s chutí do toho.

1. 80% docházky na schůzky
2. 50% docházky na výpravy
3. zná oddílový pokřik
4. zavede si oddílový sešitek
5. zná důležitá telefonní čísla
6. umět ošetřit drobná poranění
7. udělat si KPZ
8. uvázat základních „6“ uzlů
9. umí ukrojit chleba
10. umí určit světové strany buzolou
11. rozdělá oheň

Expedice Kyrgyzstan-Čína, díl 2.

Vydáváme se na cestu do Oše dlouhou jako Ďáblovo číslo, tedy 666km. Unaveni z předchozí noci strávené v buse se uvelebíme do pohodlných sedaček a často klimbáme. Po hodině jízdy zamíří auto do úzkého a hlubokého údolí. Mercedesek jede 60km do kopce v dost ostrých zatáčkách, které Viktor řeže až dost nebezpečně. Závěrečnou horu projedeme tunelem a octneme se na obrovské náhorní plošině, po které ujedeme asi 70km, než se zas spustíme serpentínami jiným údolím do nižších rovin. Hory jsou tedy za námi. Odpoledne zastavujeme u krásného jezera (foto) na vykoupaní. Jezero je vcelku mělké, voda je jak kafičko ;). Pak zas pokračujeme po silničce točité a točité až do pozdních hodin. Ve starém městečku Jalalabadu zastavujeme na večeři. Dáváme si všichni šašlik (kousky tlustého i libového beraního masa se narazí na jehlici a grilují se). Popijíme zelený čaj a jako dezert si dopřáváme žlutý meloun (tedy řeknu vám, doma mi nechutnal, ale tady se po nich mohu jen utlouct).

Do Oše přijíždíme kolem půlnoci. Nemáme nocleh, Viktor nám však dohodl přespání u jeho dobrých známých (pobyl tam s námi). Večer se seznamujeme, Taír dělá rajčatový salát a požíváme mnoho jiných pochutin. Ráno nás Viktor provede po městě, odpoledne se okoupeme v říčce, kde se nás Viktor pokouší naučit karetní hru Durmak. Marně. My jeho zas první... marně. Stavíme se v restauraci na jídlo, Taír objedná okoročku, což je studená polévka z okurek, smetany, kopru a citronu, opravdu moc dobrá. A pozor, jedl jsem i čerstvé fíky, sušené jsou fakt humus. Večer je na naši počest přátelská večeře, pomáháme s vařením plovu (beraní rizoto dělané v jednom hrnci na ohni) a k ránu notně společensky unaveni uleháme. Vstáváme za pár hodin, čeká nás cesta na hranice, o té ale až příště.

Váňa

PS: fotky s popisky na nové adrese:

ivan.euweb.cz

Povinné věci

Jak již víte, tak oddílové věci bereme s sebou na oddílové akce. Aby jste měli vždy vše potřebné, zde je jejich seznam.

Co s sebou na schůzku?

Tužku, papír, uzlovačku, šátek (na družinovku také oddílové stoupání)

A co s sebou na výpravu?

Na jednodenní výpravu: to co na schůzku a k tomu KPZ, jídlo, pití, peníze.

Na delší výpravu: to co na jednodenní výpravu a k tomu celtu nebo plachtičku (půjčíte si v klubovně), spacák, bundu, věci na spaní, náhradní prádlo, ponožky, ručník mýdlo, kartáček, nůž, ešus, lžíci, baterku, v létě plavky, v zimě svetr, rukavice, čepice.

Oddílové stoupání je malá praktická knížečka s informacemi pro vás, kdo nezná, zanedlouho uvidí. Můžete se těšit.

Asi jste si všimli, že v povinných věcech chybí oddílová košile. Ano je tomu tak. Rozhodli jsme, že oddílovou košili budeme nyní využívat hlavně při významných a slavnostních chvílích, jako je Výroční výprava, táborový sněm apod. Takže bude stále součástí našeho oddílu, každý, kdo složí oddílový slib, ji může nosit a vyjadřovat tak, že je Vpřed'ák.

To ovšem neznamená, že v jiných dnech ji nosit nemůžete, na schůzkách, výpravách a jiných oddílových akcích je jistě také možné košili nosit a myslím, že ji tam taky uvidíte. Budu se těšit.

Tom

Kontakty:

Tom (608 408 577), Láďa (777 977 929), Váňa (728 114 762), Kvítek (724 264 148), Zelí (603 478 299) a Jana (724 241 835)

Vydává T.O. Vpřed
tovpred.ctrnactka.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 27.11.2007

Nové číslo vyjde na schůzce dne: 4.12.2007